



## Barraca 2 de la Feixa Llarga de Can Torres

Matadepera

### Ubicació

**Comarca:** Vallès Occidental  
**Lloc/Adreça:** Feixa Llarga de Can Torres – Turó dels Rossos  
**Emplaçament:** Vessant de migdia del turó, al vessant hidrogràfic dret del torrent de la Feixa Llarga de Can Torres.  
**Alçada:** 545

### Coordenades:

**Latitud:** 41.61368  
**Longitud:** 2.03945  
**UTM Est (X):** 419970  
**UTM Nord (Y):** 4607331

### Classificació

**Número de fitxa:** 08120 - 126  
**Àmbit:** Patrimoni immoble  
**Tipologia:** Edifici  
**Estil / època:** Modern Contemporani Popular  
**Segle:** XVIII-XIX  
**Estat de conservació:** Bo  
**Notes de conservació:** Presenta una petita fissura a la llinda.  
**Protecció:** Legal  
**Observacions protecció:** Número 24 del Catàleg de Béns arqueològics a protegir. (Pla d'Ordenació Urbanística Municipal aprovat definitivament per acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, adoptat en la sessió de 14 de maig de 2009, i publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 5469 el dia 22 de setembre de 2009). Per la seva tipologia, encastada totalment dins el marge d'una feixa essent la façana frontal el propi marge, quedaria englobada en la mateixa fitxa de protecció.  
**Data aprovació:** dt., 22/09/2009 - 12:00  
**Accés:** Díficil

<b>Ús actual:</b>	Sense ús
<b>Titularitat</b>	Privada
<b>Titular:</b>	08119A003000300000YR
<b>Autoria de la fitxa</b>	Jordi Montlló Bolart
<b>Data de registre de la fitxa:</b>	dl., 18/01/2021 - 13:08

## Descripció

Barraca o aixopluc de pedra seca del tipus terrera margera, ubicada al turó dels Rossos, a la Feixa Llarga de Can Torres, en el vessant hidrogràfic dret del torrent que porta el mateix nom. L'accés es fa pel camí del Girbau, al qual s'hi pot accedir des de el carrer d'Isaac Peral, entre els finques números 82 i 83. Abans del segon revolt que coincideix amb el torrent de la Feixa Llarga de Can Torres, a mà dreta puja un camí estret i costerut que mena al Collet del Mont-rodon. Un cop situats, pujar una dotzena de metres fins a localitzar un corriol a mà esquerra, que s'endinsa cap el torrent. Cal pujar pel llit d'aquest fins arribar a un pla on a mà esquerra s'observen varies feixes contingudes per murs de pedra seca de grans dimensions i bellesa. En aquest indret se surt del torrent, que quedarà a mà dreta i es continua pujant seguint el corriol fins a localitzar a mà dreta el marge de pedra seca amb la barraca construïda al bell mig.

És de planta rectangular (2'10 m de fondària per 0'88 m d'amplada per 1'55 d'alçada interior). La porta està orientada al sud / sud-oest. Els brancals són rectes amb un lleuger arrodoniment a la part superior que permet fer el tancament de la volta interior, construït per aproximació de filades. Al capdamunt s'hi sustenta una llinda més o menys plana que sobresurt lleugerament del mur a mena de ràfec. Té marxapeus que evita que l'aigua de pluja llisqui cap a l'interior. L'alçada total de la barraca és d'1'40 metres. Al seu interior no hi ha cap tinell o cocó.

## Observacions:

Barraca inventariada per l'Observatori del Paisatge de Catalunya dins el projecte Wikipedra de construccions de pedra seca, amb el codi número 12165.

## Història

La tècnica de la pedra seca es caracteritza per l'ús de la pedra sense treballar i sense cap material d'unió. Les irregularitats de les lloses es corregeixen amb pedruscall. La pedra només es treballa quan ha de tenir una tasca específica, com llindes o escaires. En el cas de Matadepera, s'utilitza en les barraques de vinya i en les parets de marge, però el que s'observa és que, en el cas de les barraques, els constructors buscaren la pedra que més els convenia i retocant lleugerament les dels muntants, que no pas el costat ornamental. Pel que fa als marges, s'han localitzat nombrosos murs arreu del territori, fruit del seu condicionament per convertir-los en terrenys de conreu. Destaquen però les marjades de migdia del Turó dels Rossos, i els marges de retenció realitzats en alguns trams del torrent. No només per la seva bellesa, sinó perquè els homes que varen aixecar-los coneixien i dominaven perfectament la tècnica.

## Bibliografia

AJUNTAMENT de Matadepera (2009). Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Matadepera. Tomo IV. Catàleg de Béns.

FONT, Xavier (1997). Inventari del Patrimoni Cultural de Matadepera. Ajuntament de Matadepera.

FONT, Xavier; MUNUERA, Jaume (2014). Matadepera. Patrimoni cultural. Ajuntament de Matadepera. Abril de 2014.

PLANS MAESTRA, Jaume (2009). Arquitectura tradicional rural en pedra seca a la comarca del Bages. Ajuntament de Bellpuig i Publicacions d l'Abadia de Montserrat.

RIPOLL, Ramon, coordinador. (2010). La pedra seca. Evolució, arquitectura i restauració. Col·lecció Arquitectura tradicional, vol. 3. Edicions Brau. Figueres.

SOLER i BONET, Josep M. (1987). "Barraques i tines, construccions per a la vinya"; dins Dovella, núm. 24. Manresa.

SOLER i BONET, Josep M. (1988). "La tècnica de la pedra seca. La construcció popular"; dins Dovella, núm. 29. Manresa, pp. 47-52.

SOLER i BONET, Josep Maria (2000). "La construcció en pedra seca, arquitectura, patrimoni i tradició"; dins Dovella, núm. 70. Manresa, pp. 9-11.







